

Борис Пастернак

Мрачни дни

Когато моментът настана
да влезе той в Ерусалим –
посрещнат бе с клонки, с осанна,
за всички бе още любим.

Но обич не трогва сърцата.
Светът – все по-страшен, суров.
Презрително гледа тълпата,
и ето ти край, послеслов.

Навън небесата тъмнеят,
оловно-студени тежат.
Опашка върти фарисеят
и улики търси съдът.

И тъмните сили на храма
го хвърлят на дивата сган.
И както бе хвален за двама,
така е сега обруган.

Тълпата отсреща се блъска,
надничат, напират без ред
и докато чакат развързка,
сноваат ту назад, ту напред.

И шепот пълзи и се сипят –
отвсякъде! – слухове въвн.
И тайното бягство в Египет,
и детството – всичко е сън.

Видя пред очите си ската
в пустинята, знойните дни,
когато с царства сатаната
опитва да го съблазни.

Припомни си сватбата в Кана,
как целия пир удиви;
морето с вода разлюлюяна –
и той по водата върви;

и людете в хижата тясна,

и в гроба – студено мазе –
свещта, дѣто в ужас пригасна,
щом Лазар съзря на нозе...

КРАЙ

© 1949 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Дурные дни, 1949

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8297>]